

Казки про родину

Замозолена копійка

Замозолена копійка У якомусь селі жив собі коваль, а в нього був один син. Він нічого не робив, бо в коваля був слуга-молотобоець, який йому допомагав у всьому. Син росте, вже й дванадцять років минуло йому, а до роботи не береться, і не заставляють його. Не раз батькові приходила в голову думка, що вже пора сина привчати до роботи, бо дорослий. Про це він і жінці своїй нагадував. Але вона все говорила:

— Ще встигне зробитися, най іще підросте. Раз батько не витерпів і своїй жінці каже:

— До яких пір будемо сина годувати? Най береться до роботи, бо якщо ні, то весь свій маєток передам на слугу-молотобійця, бо той чесно трудиться у нас уже не один рік.

Жінка каже:

— Ні, не так зробимо. Я його пожену, най іде сам гроші заробляти.

Потім крадькома, щоб її чоловік не знав, вийняла з гаманця два карбованці, дала синові й каже:

— Вечором принесеш батькові ці гроші і скажеш, що ти їх заробив.

Син пішов ранком у місто, прогуляв цілий день, а вечором приходив додому і каже батькові:

— Я сьогодні заробив два карбованці,— і показує гроші.

— Ану, синку, давай сюди, які ото гроші? — Узяв, подивився і кинув їх в огонь.

Гроші згоріли, а хлопець і з місця не рушився. Йому не жаль було за ними, бо не заробив їх.

Син пішов до матері і почав говорити, що батько ті два карбованці кинув у вогонь. А мати тоді каже:

— Синку, тут не фіглі, іди і своїм трудом зароби гроші, бо отець, видно, знає, що то були не твої гроші.

Хлопець зрозумів, що так діло не пройде, зібрався і пішов у місто. Скрізь шукав роботи, але ніхто його не приймав. Ледве перед обідом якось найнявся вантажити мішки з зерном, потім пиляв дрова, колов, трудився без перепочинку. Через деякий час уже й мозолі з'явилися на руках. Під вечір з великою бідю заробив шість карбованців самими копійками. Приходить додому, дає батькові і каже:

— Няньку, я заробив гроші.

Батько взяв їх і знову шпурнув у вогонь. Хлопець кинувся до вогню і почав хапати звідти копійки. Батько дивиться і каже:

— Синку, не хапай. Тепер я бачу, що ти їх заробив. Але вповіж мені, чому ти не хапав паперові гроші, коли я в перший раз кинув у вогонь?

— Й з мамою хотів вас обманути, але не вдалося. І мені за тими грішми не жаль було, бо я їх не заробив. А тепер знаю, як важко дістається замозолена своїм трудом копійка.